

Штепа О. С. Плодотворний особистісний стан: концептуальний аналіз.
Наукові перспективи. №5 (71). 2026. С.3607-3618.

УДК 159.923

Штепа Олена Станіславівна, кандидат психологічних наук, доцент кафедри практичної психології та педагогіки, Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів, <https://orcid.org/0009-0004-9331-9981>

ПЛОДОТВОРНИЙ ОСОБИСТІСНИЙ СТАН: КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Анотація. Метою теоретичного дослідження є концептуалізація плодотворного стану особистості як динамічного особистісного стану, зумовленого ресурсністю людини. **Методи:** у дослідженні застосовано мета-синтез, концептуальний аналіз та метод теоретичної інтеграції. Аналіз здійснювався на матеріалі теоретичних моделей психічних та особистісних станів, ресурсного підходу (PsyCap, well-being, flourishing) та генеративної моделі особистості (Zavlis та ін.), а також на основі інтерпретації праць Е. Фромма щодо продуктивної спрямованості особистості. у дослідженні застосовано мета-синтез, концептуальний аналіз та метод теоретичної інтеграції. Аналіз здійснювався на матеріалі теоретичних моделей психічних та особистісних станів, ресурсного підходу (PsyCap, well-being, flourishing) та генеративної моделі особистості (Zavlis та ін.), а також на основі інтерпретації праць Е. Фромма щодо продуктивної спрямованості особистості. **Результати дослідження:** простежено, що відносно психічного стану особистості особистісний стан має такі особливості: є більш інтегральним і змістовно глибоким утворенням, відображає відносно стабільний рівень організації особистості, пов'язаний із системою цінностей, смислів і процесами самосвідомості. Визначено такі характеристики

плодотворного особистісного стану: суб'єктність, усвідомлюваність, реалістичність сприймання життєвих обставин, конструктивність перетворень, ресурсність і творчість у самоздійсненні. **Висновки:** здійснено характеристику плодотворного особистісного стану, як саморефлексивного ефекту суб'єктності, що характеризує ресурсно-опосередкований спосіб організації самоздійснення, який реалізується у подієвій актуалізації досвіду та виявляється у поліфункціональній спрямованості до конструктивного перетворення життєвих ситуацій і взаємин. **Новизна дослідження** полягає в концептуалізації плодотворного особистісного стану саме як особистісного стану та виокремленні визначних характеристики цього стану.

Ключові слова: плодотворність, особистісний стан, суб'єктність, саморефлексія, психологічні ресурси, генеративність.

Shtepa Olena Stanislavivna, Associate Professor of the Department of Practical Psychology and Pedagogy, Lviv State University of Life Safety, Lviv, <https://orcid.org/0009-0004-9331-9981>

A GENERATIVE PERSONALITY STATE:

A CONCEPTUAL ANALYSIS

Abstract. Theoretical study aims to conceptualize the fruitful state of personality as a dynamic personal state determined by human resourcefulness. **Methods:** The study employs meta-synthesis, conceptual analysis, and theoretical integration. The analytical framework includes theoretical models of mental and personal states, the resource-based approach (PsyCap, well-being, flourishing), the generative model of personality (Zavlis et al.), and E. Fromm's concept of productive orientation of personality. The repeated phrasing has been removed for clarity and coherence. **Results of the study:** It was found that, in comparison with the mental state of personality, the personal state represents a more integrated and meaning-dense formation, reflecting a relatively stable level of personality organization associated with values, meanings, and processes of self-

consciousness. The following key characteristics of the fruitful personal state were identified: subjectivity, awareness, realistic perception of life circumstances, constructiveness of transformation, resourcefulness, and creativity in self-realization. **Conclusions:** The generative personality state is characterized as a self-reflective effect of subjectivity, representing a resource-mediated mode of organizing self-realization. It is realized through the event-based actualization of experience and expressed in a multifunctional orientation toward the constructive transformation of life situations and interpersonal relations. **Originality of the study** lies in the conceptualization of the fruitful state as a distinct form of personal functioning and in the identification of its structural characteristics within a dynamic resource-based and self-reflective framework.

Keywords: personality state, subjectivity, self-reflection, psychological resources, generativity.

Вступ. У сучасній психології особистості значну увагу приділено дослідженню продуктивних станів функціонування людини, що характеризують через показники ефективності роботи, швидкого досягнення цілей і соціальною успішністю. З погляду ресурсного підходу (психологічний капітал, моделі добробуту та психологічної стійкості), підкреслюється роль психологічних ресурсів як вимірів психологічної стійкості та ефективності особистості. Окреслені підходи переважно пояснюють функціонально-адаптаційний рівень організації особистості, водночас змінна психологічних ресурсів дає змогу аналізувати перетворювальний модус функціонування особистості.

Теоретична особливість існуючих моделей продуктивних станів особистості полягає в тому, що такі конструкти, як flourishing, psychological well-being та PsyCap, характеризують переважно ефективність чи оптимальне функціонування, але не розкривають механізмів формування станів, у яких особистість постає як активний інтерпретатор та перетворювач власного досвіду. На наш погляд, концептуалізація поняття плідного стану

особистості як ресурсного динамічного особистісного стану може дати змогу схарактеризувати як особливості цього стану, так і механізми його функціонування.

Мета теоретичного дослідження полягає в концептуалізації плідного стану особистості як динамічного особистісного стану, зумовленого ресурсністю людини.

Завдання дослідження: 1) уявити на теоретичному рівні психічні та особистісні стани людини, 2) концептуалізувати плідний стан особистості в контексті екзистенційно-гуманістичного та ресурсного підходів, 3) виявити структурні відмінності плідного стану від суміжних психологічних конструктів (PsyCap, flourishing, psychological well-being) за параметрами детермінації функціонування, інтеграції досвіду та реалізації суб'єктності.

Методи дослідження

З метою характеристики плідного стану як психічного стану особистості було застосовано такі методики якісного аналізу:

- метод мета-синтезу для якісного аналізу характеристик плідності особистості,
- концептуальний аналіз для виокремлення головних характеристик плідності (атрибутів) і предикторів, уточнення самого поняття «плідний стан особистості»,
- метод теоретичної інтеграції для опису плідного стану особистості, його механізмів.

Результати та дискусії

На першому етапі теоретичного дослідження було здійснено визначування головних понять, а саме – психічного стану особистості та особистісного стану; а далі – особистісних станів плідності і продуктивності.

У визначенні поняття «психічний стан особистості» ми спиралась на дані Клібанівської Т. М., яка утверджує таке означення психічного стану особистості: «Психічний стан – складне, цілісне, поліструктурне, поліфункціональне та особистісно зумовлене психофізіологічне явище, яке характеризує психосоматичну організацію людини в проміжках часу між двома значущими для неї змінами ставлення до зовнішнього або внутрішнього середовища і виконує функції відображення, регулювання та інтеграції її життєдіяльності і поведінки» [1, С.198, 203]. Стан особистості розглядають не тепер, як кількісну характеристику, що фіксує рівень узгодженості поведінкових, когнітивних та емоційних проявів у конкретний момент часу. У межах сучасної психології його трактують як короткочасну форму прояву стабільних рис особистості, яка зберігає їхній змістовий (афективний, поведінковий і когнітивний) компонент, але є тимчасовою за своєю природою. Такі стани зазвичай інтерпретуються як ситуативні актуалізації рис, описаних у факторних моделях особистості, зокрема НЕХАСО та моделі Великої п'ятірки [3].

У психологічному дискурсі доцільно розмежовувати поняття особистісного стану та психологічного стану особистості як такі, що належать до різних рівнів аналізу внутрішнього світу людини. Обидва феномени відображають динамічні внутрішні процеси та впливають на сприймання людиною реальності та її поведінку, водночас відрізняються за глибиною й функціональним змістом. Особистісний стан репрезентує інтегральний, відносно стабільний вимір особистості, пов'язаний саме з системою цінностей, смислів, самосвідомістю та спрямованістю на розвиток і самореалізацію. Натомість психічний стан особистості характеризує ситуативний, змінний рівень психічного функціонування, що охоплює актуальні емоційні, когнітивні та афективні реакції.

Особистість ми розглядали згідно з поглядом Р. Мея, як актуалізацію життєвого процесу в незалежній індивідуальності, яка соціально інтегрована і володіє духовною напругою [7, С.37].

Е. Фром у праці «Людина для себе» визначає плідотворність [5], як реалізацію людиною притаманних їй можливостей, застосування власних сил-здатностей, що містяться у потенціалі любові, розуміння, творчості. Відповідно до такого означення було здійснено концептуальний аналіз мета-синтез тексту Еріха Фрома про плідотворну спрямованість [5] з метою виокремлення головних показників плідотворності особистості.

У сучасних дослідженнях виведено, що плідотворний або генеративний стан особистості описує динамічну, спрямовану на майбутнє психологічну організацію, у якій особистість постає не як фіксований набір рис, а як активний процес, що генерує думки, емоції та поведінку у відповідь на реляційні й середовищні контексти [11]. Такий підхід обґрунтовує, що особистісний доцільніше тлумачити, не як модель стійких рис особистості, а – як спосіб функціонування особистості в реальності, що може бути схарактеризований через підхід опису рис.

Вважаємо за необхідне наголосити на особливостях психічного стану людини та особистісного стану. Психічний стан особистості має ситуативний і функціональний характер; він відображає поточну інтеграцію емоційних, когнітивних та поведінкових реакцій у конкретний момент часу. Його сутність полягає у (само)регуляції взаємодії людини з подіями та фактами реальності. Натомість особистісний стан є більш інтегральним і змістовно глибоким утворенням, він відображає відносно стабільний рівень організації особистості, пов'язаний із системою цінностей, смислів і процесами самосвідомості.

На другому етапі дослідження було реалізовано мета-синтез характеристик плідотворності, які не визначались апріорно, а визначувались в процесі індуктивного аналізу тексту Е. Фромма [5, С.87– 155]. В результаті концептуального аналізу було виокремлено такі головні характеристики плідотворності:

- реалізація власних здібностей і здатностей саме у діях, а не плануванні,

- психологічна автономія як незалежність від зовнішнього контролю,
- усвідомлюваність, що розкривається у розумінні людиною меж власних можливостей, а також власних цілей та способів їх реалізації,
- змістовність, що характеризує більшу орієнтованість на розуміння сутності, а не лише урахування вигод,
- реалістичний погляд на обставини, що розкривається у здатності звертати увагу на факти теперішнього, без домішок власних інтерпретацій, а також – у готовності і рішучості діяти вчасно,
- проактивність, що виявляється у здатності людини діяти значною мірою з внутрішньої інтенції, а не з зовнішнього примусу, водночас – уміння утримуватись від імпульсивних реакцій на зовнішні чинники,
- здатність бути незаангажованою у тривозі і метушні,
- непідвладність конформізму,
- здатність набувати свободи від ірраціональних потягів (заздрощів жадібності тощо) завдяки саморефлексії,
- неавторитарне ставлення до світу, що виявляється у відмові від контролю та маніпулювання іншими людьми,
- творче ставлення до життя, що проглядає у здатності перетворювати життєві ситуації шляхами розуміння, любові і творчості.

Виокремлені характеристики за результатами концептуального аналізу, на наш погляд, найточніше увиразнюють феномен плодотворності особистості.

На третьому етапі теоретичної розвідки за логікою Санделовскі і Баррозо [2] було здійснено мета-синтез концепту «плодотворність», який дав змогу визначити головні теми увиразнення феномену плодотворності особистості.

Таблиця 1.

Теоретична відповідність конотацій і характеристик до головних тем концепту «плодотворність особистості»

Конотації	Характеристики	Тема
-----------	----------------	------

<p>Джерело активності знаходиться в самій особистості; вона є ініціатором власних дій</p>	<ul style="list-style-type: none"> • психологічна автономія як незалежність від зовнішнього контролю • проактивність: дія з внутрішньої інтенції за уміння стримувати імпульсивні реакції • реалізація власних здібностей і здатностей у діях, а не лише в плануванні 	<p>Суб'єктність (людина як автор власного життя)</p>
<p>Дія ґрунтується на розумінні та саморефлексії</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розуміння меж власних можливостей, а також власних цілей і способів їх реалізації • здатність бути незаангажованою у тривозі і метушні • здатність набувати свободи від ірраціональних потягів (зздрість, жадібність тощо) завдяки саморефлексії 	<p>Усвідомлюваність</p>
<p>Поєднання прийняття реальності з здатність до її мудрого перетворення</p>	<ul style="list-style-type: none"> • реалістичний погляд на обставини: орієнтація на факти теперішнього без домішок інтерпретацій • готовність і рішучість діяти вчасно • змістовність як орієнтація на розуміння сутності, а не лише на вигоди 	<p>Реалістичність сприймання життєвих обставин</p>
<p>Проактивність вільна від зовнішнього тиску і власного прагнення домінувати</p>	<ul style="list-style-type: none"> • непадвладність конформізму • неавторитарне ставлення до світу (відмова від контролю та маніпулювання іншими людьми) 	<p>Конструктивність перетворень</p>
<p>Вплив на світ здійснюється через власні ресурси і творчість</p>	<ul style="list-style-type: none"> • творче ставлення до життя як здатність перетворювати життєві ситуації через розуміння, любов і творчість 	<p>Ресурсність і творчість у самоздійсненні</p>

За результатами мета-синтезу характеристика плідності особистості визначається у таких темах: суб'єктність, усвідомлюваність, реалістичність сприймання життєвих обставин, конструктивність перетворень,

ресурсність і творчість у самоздійсненні. Виокремлені характеристики плодотворного особистісного стану показують різні рівні його організації: онтологічний (суб'єктність), процесуальний (саморефлексивна організація), ресурсний (ресурсна опосередкованість) та поведінковий у творчому модусі (конструктивність та творчість самоздійснення).

На підставі здійсненого теоретичного аналізу концепту «плотворність особистості» нами було здійснено таку **характеристику плотворного особистісного стану, як саморефлексивного ефекту суб'єктності, що характеризує ресурсно-опосередкований спосіб організації самоздійснення, який реалізується у подієвій актуалізації досвіду та виявляється у поліфункціональній спрямованості до конструктивного перетворення життєвих ситуацій і взаємин.**

На завершальному четвертому етапі теоретичного дослідження було здійснено порівняльний аналіз плотворного особистісного стану з іншими станами особистості, зокрема з продуктивним, з метою увиразнення його особливостей.

Оскільки плотворність нерідко ототожнюють з продуктивністю, то було вирішено за доцільне здійснити порівняння цих двох станів. Інформаційними даними для порівняння визначено наше визначення плотворного стану особистості та означення продуктивності, як набутого людиною уміння самостійно визначати пріоритети, з задоволенням бути у процесі виконання необхідних завдань, вчасно досягаючи мети [4]. В результаті аналізу визначено такі головні відмінності:

- функціонально особистісна продуктивність виконує організаційну, регулятивну та виконавчу функції, забезпечуючи ефективність діяльності, тоді як плотворний стан виконує перетворювальну, смислоутворювальну та інтегративну функції, забезпечуючи переосмислення досвіду та творче перетворення реальності,
- за спрямованістю, особистісна продуктивність орієнтована на досягнення цілей і результативність діяльності, тоді як плотворний

стан спрямований на конструктивне перетворення життєвих ситуацій, взаємин і самоздійснення особистості.

До аналізу було включено такі особистісні стани: психологічний капітал (Psychological Capital) [10], процвітання (Flourishing) [8], психологічне благополуччя (Psychological well-being) [6], екзистенційна автентичність (Existential authenticity) [9].

Таблиця 2.

Теоретичний порівняльний аналіз плідного стану особистості серед гармонійних станів

Особистісні стани	Характеристика	Функції	Спрямованість
Psychological Capital (PsyCap)	Психологічні ресурси (Hope, Efficacy, Resilience, Optimism), навчання і підтримувальне середовище, що формують ресурсний стан готовності до дії, подолання труднощів і досягнення цілей	Мотиваційна, адаптаційна, регулятивна, відновлювальна	Досягнення цілей, подолання труднощів, підвищення продуктивності
Психологічне благополуччя (Psychological well-being)	Розвиненість особистісних функцій (самоприйняття, автономія, сенс, стосунки, розвиток) і життєвий досвід, що забезпечують якісне функціонування особистості, емоційно-	Інтегративна, адаптаційна, смислоутворювальна, регулятивна	Ефективне функціонування, самореалізацію, підтримання стійкого життєвого балансу

	когнітивну рівновагу та смислову цілісність		
Екзистенційна автентичність	Самосвідомість, прийняття свободи та відповідальності і внутрішні цінності, що формують стан внутрішньої узгодженості особистості із собою та власними смислами	Смислоутворювальна, ідентифікаційна, регулятивна, інтегративна	Відповідність процесу життя і особистих цінностей
Розквіт (Flourishing)	Поєднання позитивних емоцій, залученості, стосунків, смислу і досягнень, що формують оптимальне функціонування особистості та високий рівень психосоціального благополуччя	Адаптаційна, мотиваційна, інтегративна, розвивальна	Оптимальний розвиток, стійке благополуччя, реалізацію потенціалу
Плодотворний стан особистості	Суб'єктність, ресурсність, саморефлексія та життєві обставини, що зумовлюють саморефлексивний ефект суб'єктності, що виявляється в ресурсно-подієвій актуалізації самоздійснення	Регулятивна, перетворювальна, смислоутворювальна, інтегративна, творча	Конструктивне перетворення життєвих ситуацій, взаємин і самоздійснення через творчість

	та творчому перетворенні взаємин		
--	--	--	--

Психологічний капітал (PsyCap), як стан, ґрунтується на психологічних ресурсах, що забезпечують упевненість, надію та стійкість. Його фокус – здатність людини діяти та досягати цілей («я можу діяти»). На відміну від нього, плідотворний стан не обмежується готовністю людини до дії, а передбачає більш глибокий рівень – суб’єкту актуалізацію, у якій дія стає способом перетворення реальності та відносин, а не лише реалізації цілей.

Психологічне благополуччя (well-being) орієнтоване на стійке та збалансоване функціонування особистості в житті («я функціую стабільно»). Плідотворний стан включає цей рівень, але виходить за його межі: він не лише забезпечує адаптацію і баланс, а й передбачає активне перетворення життєвих ситуацій через творчість і розуміння.

Екзистенційна автентичність ґрунтується на відповідності внутрішнім цінностям і самототожності («я залишаюсь собою»). Плідотворний стан містить автентичність як умову, але не зводиться до неї: людина у цьому стані не лише зберігає вірність собі, а й має здатність до виходу за межі самототожності через творче перетворення.

Нозквіт (flourishing) характеризує оптимальне функціонування особистості, що включає благополуччя, залученість, стосунки, смисл і досягнення («я реалізуюсь повною мірою»). Плідотворний стан частково перетинається з flourishing, але відрізняється тим, що акцентує не просто повноту функціонування, а ресурсні можливості змістовної самозміни, самоздійснення.

Висновки. Плідотворний особистісний стан відрізняється від PsyCap, well-being, екзистенційної автентичності та flourishing тим, що він не редукується ні до ресурсної готовності до дії, ані до стабільного функціонування, ні до відповідності собі, ні до повноти реалізації, а на функціональному рівні характеризується переходом від переважно

адаптивно-регулятивної організації функціонування до перетворювально-сміслової, у якій особистість виявляється у здатності до активного переозначення реальності через ресурсно опосередковану творчу дію та рефлексивне переосмислення досвіду, що зумовлює саме перетворювальний тип організації функціонування стану особистості.

На відміну від продуктивності, плідотворність характеризується спрямованістю не на досягнення цілей і результативність діяльності, а на конструктивну трансформацію життєвих ситуацій, взаємин і самоздійснення особистості.

Ключову роль в актуалізації плідотворного особистісного стану відіграють психологічні ресурси, які задають можливості та якісний характер самоздійснення, виконуючи медіаторну функцію в реалізації суб'єктності. Ресурсність у PsyCap і в плідотворному особистісному стані має принципово різну функціональну організацію в системі психічного функціонування. У межах психологічного капіталу (PsyCap) ресурсність розуміється як сукупність психологічних ресурсів-властивостей (надія, самоефективність, резильєнтність, оптимізм), які забезпечують готовність особистості до дії, подолання труднощів і досягнення цілей. У такому контексті ресурси постають як інструменти ефективності, виконуючи функції підвищення продуктивності та адаптації до вимог середовища. Ключовий зміст цієї моделі полягає у принципі: «я можу управлятися і досягати».

Водночас ресурсність плідотворного особистісного стану є не сукупністю окремих якостей, а способом організації самоздійснення, в якому ресурси включені в процес подієвої актуалізації досвіду, рефлексивного переосмислення та перетворення життєвих ситуацій і взаємин. Їх функція полягає не у посиленні дії як такої, а у зміні її типу – переході від адаптивної до трансформаційної логіки інтеграції досвіду. У цьому випадку ресурси постають як механізм перетворення досвіду, а головним принципом такої моделі функціонування є: «я переосмислюю і тому перетворюю реальність».

За результатами концептуалізації плідотворного особистісного стану виокремлено такі головні його характеристики: суб'єктність (людина як автор власного життя), усвідомлюваність, реалістичність сприймання життєвих обставин, конструктивність перетворень, ресурсність і творчість у самоздійсненні. Визначені плідотворного особистісного стану в результаті концептуального аналізу дають змогу співвіднести тримані результати з моделлю генеративного стану особистості Zavlis та ін. [11]. Зокрема, плідотворний особистісний стан і модель генеративного стану особистості належать до спільної теоретичної парадигми динамічної, процесуальної концептуалізації особистості, однак акцентують різні рівні її організації. Спільною основою є розуміння особистості як актора, який не лише реагує на зовнішні впливи, а й інтерпретує та переосмислює досвід у взаємодії з контекстом. Обидва підходи підкреслюють процесуальність, контекстуальну зумовленість і розвитковий характер функціонування особистості, а також значущість смислотворення як центрального механізму психічної організації. Ключова відмінність полягає в тому, що у генеративній моделі акцент зроблено на процесах інтерпретації та контекстуальної взаємодії, тоді як у плідотворному стані – на саморефлексії як механізмі переходу від ресурсного функціонування до конструктивно-перетворювального самоздійснення.

Література:

1. Клибанівська Т. М. Генеза поняття психічних станів особистості як психологічна проблема. Актуальні проблеми психології: збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка. 2013. Том X. Вип. 25. С. 193–205. URL: <http://appspsychology.org.ua/data/jrn/v10/i25/22.pdf> (дата звернення: 27.04.2026).
2. Chenail, R. J. Bringing method to the madness: Sandelowski and Barroso's handbook for synthesizing qualitative research. The Qualitative Report. № 13(4). 2009. P. 8–12. URL: <https://nsuworks.nova.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2820&context=tqr> (date of access: 29.04.2026).
3. Columbus, S., & Strandsbjerg, C. F. Personality states. Current Opinion in Psychology. № 65. 2025. P. 102099. URL: <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2025.102099> (date of access: 29.04.2026).
4. Cubel, M., Nuevo-Chiquero, A., Sanchez-Pages, S., & Vidal-Fernandez, M. Do personality traits affect productivity? Evidence from the laboratory. The Economic Journal. № 126. 2016. P. 654–681. URL: <https://doi.org/10.1111/econj.12373> (date of access: 01.05.2026).

5. Fromm, E. *Man for himself: An inquiry into the psychology of ethics*. New York: Rinehart and Company, Incorporated. 1947. URL: <https://merton.bellarmino.edu/files/original/8f007a4f1a53d1fa74e43838776d956243606469.pdf> (date of access: 01.05.2026).
6. Hernandez, R., Bassett, S. M., Boughton, S. W., Schuette, S. A., Shiu, E. W., & Moskowitz, J. T. Psychological well-being and physical health: Associations, mechanisms, and future directions. *Emotion Review*. № 10(1). 2018. P. 18–29. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1754073917697824> (date of access: 16.03.2026).
7. May, R. *The art of counseling*. New York: Taylor & Francis Group. 1989. 247 p. URL: https://archive.org/details/artofcounselingb00abin_0 (date of access: 27.04.2026).
8. Nur'aini, N. A., & Mulyana, O. P. Flourishing: Development of a higher-level uses well-being scale and concept in positive psychology. *Jurnal Psikologi Teori dan Terapan*. № 15(2). 2024. URL: <https://journal.unesa.ac.id/index.php/jptt/article/view/31486?articlesBySimilarityPage=4> (date of access: 02.05.2026).
9. Steiner, C. J., & Reisinger, Y. Understanding existential authenticity. *Annals of Tourism Research*. № 33(2). 2006. P. 299–318. URL: https://www.osea-cite.org/tourismworkshop/resources/Existential_Authenticity.pdf (date of access: 01.05.2026).
10. Youssef-Morgan, C. M. Psychological capital and mental health: Twenty-five years of progress. *Organizational Dynamics*. № 53(4). 2024. P. 101081. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0090261624000548> (date of access: 02.05.2026).
11. Zavlis, O., Moutoussis, M., Fonagy, P., & Story, G. A generative model of personality disorder as a relational disorder. *Journal of Psychopathology and Clinical Science*. № 135(1). 2026. P. 25–46. URL: <https://doi.org/10.1037/abn0001010> (date of access: 28.04.2026).

References

1. Klybanivska, T. M. (2013). Heneza poniattia psikhichnykh staniv osobystosti yak psikhoholichna problema [Genesis of the concept of mental states of personality as a psychological problem]. *Aktualni problemy psikhologii: zbirnyk naukovykh prats Instytutu psikhologii imeni H. S. Kostiuka*. Vol. X, No 25. P. 193–205. Retrieved from: <http://appspsychology.org.ua/data/jrn/v10/i25/22.pdf> (Accessed 21 April 2026) [in Ukrainian].
2. Chenail, R. J. (2009). Bringing method to the madness: Sandelowski and Barroso's handbook for synthesizing qualitative research. *The Qualitative Report*. Vol. 13, No 4. P. 8–12. Retrieved from: <https://nsuworks.nova.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2820&context=tqr> (Accessed 29 April 2026) [in English].
3. Columbus, S., & Strandsbjerg, C. F. (2025). Personality states. *Current Opinion in Psychology*. Vol. 65. P. 102099. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2025.102099> (Accessed 29 April 2026) [in English].
4. Cubel, M., Nuevo-Chiquero, A., Sanchez-Pages, S., & Vidal-Fernandez, M. (2016). Do personality traits affect productivity? Evidence from the laboratory. *The Economic Journal*. Vol. 126. P. 654–681. Retrieved from: <https://doi.org/10.1111/eoj.12373> (Accessed 01 May 2026) [in English].
5. Fromm, E. (1947). *Man for himself: An inquiry into the psychology of ethics*. New York: Rinehart and Company, Incorporated. Retrieved from: <https://merton.bellarmino.edu/files/original/8f007a4f1a53d1fa74e43838776d956243606469.pdf> (Accessed 01 May 2026) [in English].
6. Hernandez, R., Bassett, S. M., Boughton, S. W., Schuette, S. A., Shiu, E. W., & Moskowitz, J. T. (2018). Psychological well-being and physical health: Associations, mechanisms, and future directions. *Emotion Review*. Vol. 10, No 1. P. 18–29. Retrieved from:

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1754073917697824> (Accessed 16 March 2026) [in English].

7. May, R. (1989). *The art of counseling*. New York: Taylor & Francis Group. 247 p. Retrieved from: https://archive.org/details/artofcounselingb00abin_0 (Accessed 27 April 2026) [in English].
8. Nur'aini, N. A., & Mulyana, O. P. (2024). Flourishing: Development of a higher-level uses well-being scale and concept in positive psychology. *Jurnal Psikologi Teori dan Terapan*. Vol. 15, No 2. Retrieved from: <https://journal.unesa.ac.id/index.php/jptt/article/view/31486?articlesBySimilarityPage=4> (Accessed 02 May 2026) [in English].
9. Steiner, C. J., & Reisinger, Y. (2006). Understanding existential authenticity. *Annals of Tourism Research*. Vol. 33, No 2. P. 299–318. Retrieved from: https://www.osea-cite.org/tourismworkshop/resources/Existential_Authenticity.pdf (Accessed 01 May 2026) [in English].
10. Youssef-Morgan, C. M. (2024). Psychological capital and mental health: Twenty-five years of progress. *Organizational Dynamics*. Vol. 53, No 4. P. 101081. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0090261624000548> (Accessed 02 May 2026) [in English].
11. Zavlis, O., Moutoussis, M., Fonagy, P., & Story, G. (2026). A generative model of personality disorder as a relational disorder. *Journal of Psychopathology and Clinical Science*. Vol. 135, No 1. P. 25–46. Retrieved from: <https://doi.org/10.1037/abn0001010> (Accessed 28 April 2026) [in English].